

VACANȚĂ PRINTRE URMAȘII LUI AVRAM IANCU

M-am aflat în câteva situații de viață în postura de turist, în România. Dacă cineva m-ar fi întrebat dacă ospitalitatea cu care am fost onorat a corespuns nevoilor mele, dacă mi-a adus satisfacțiile la care m-aș fi așteptat sau dacă aș fi recomandat serviciul turistic respectiv și altor persoane, cred că referințele mele ar fi fost mai mult negative. Aș putea enumera mai multe aspecte: găzduirea defectuoasă, superficialitatea, indiferența personalului, prețuri “piperate” în raport cu oferta serviciilor, reducerea consumatorului din turism la o persoană pasivă, având ca preocupare majoră “înfruptarea” bucatelelor gastronomiei tradiționale, lipsa preocupării pentru acțiuni și activități conexe pensiunilor care ar putea “activiza” turistul, implicându-l în căutări și descoperiri ale vecinătăților. Mă refer în aceste observații critice la o practică ospitalieră rudimentară, dar practică pe arie extinsă și, în mod paradoxal, din suficiența câștigului.

Dacă la aceste observații pertinente mai adăugăm faptul că România nu dispune de infrastructura care să lege zone cu potențial turistic real, că pentru a ajunge în satul turistic trebuie să “treci munți și văi”, că promovarea turismului, atât în interior cât și în afară, a rămas “neaoșistă”, mai mult cu lăutari, butelci de vin, dansul “călușul”..., că obiectivele turistice de interes local, regional, chiar național, nu au beneficiat de conservarea pe care o meritau, că numărul vizitatorilor, comparativ cu țările vecine, e cel mai mic, aflăm explicația pentru *modesta contribuție de 5,2% la PIB-ul din 2014, respectiv locul 154 din 184 de state, conform Raportului Consiliului Mondial al Turismului(WTTC).*

Faptul că ne poziționăm pe ultimul loc în Europa, menține turismul românesc la stadiul de domeniu economic cu potențial mare!

În pofida acestei realități, în ultimii ani tot mai mulți români decid să își deschidă, în special în mediul rural, moteluri, cabane, pensiuni, pe care le gestionează în funcție de posibilitățile proprii. Succesul, însă presupune urmărirea unor pași esențiali: plan de afaceri după criterii pragmatice, realist și fezabil, metode flexibile și creative de satisfacere a nevoilor clienților, studiul periodic al pieței și raportarea la concurența din zonă, existența unui capital minim de rezervă în afacere, neobosita lărgire și înnoire a ofertei de servicii.

Obişnuiesc să merg des la bunici, la Bălcești, comuna Beliș și cunosc de mult timp potențialul zonei, oportunitatea pentru deschiderea unei astfel de afaceri. Satul e situat la o altitudine medie de 1.050 m, e înconjurat de pădure deasă de conifere, se învecinează cu peisaje montane amețitoare, dar e recunoscut mai ales pentru lacul artificial Beliș-Fantenele din apropiere. *Dispune și în prezent de un număr constant de turiști ce poate fi însă sporit !*

Recurg la un exercițiu de imaginație și îmi proiectez planul virtual de transformare a cabanei bunicilor mei, cu hectarul de teren din jur, într-o pensiune de vis. Terenul este situat exact în mijlocul satului, cu acces rapid și ușor la reședința comunei, satul Beliș, datorită drumului proaspăt asfaltat leagând cele două așezări rustice. În stadiul actual, cabana ar putea adăposti 10 persoane, dar printr-o supraetajare și modernizare a utilităților, și-ar tripla capacitatea de cazare, oferind condiții de 3-4 stele.

Filosofia afacerii mele ar îmbina dezideratul de a ospita în mod inedit musafirii prin valorificarea istoriei zonei, mai precis cu tot ce ține de moșii care au locuit-o în permanență și care au lăsat în urma lor, nealterate, numeroase obiceiuri și tradiții rare, păstrate și astăzi.

Datorită avantajelor locului, clientilor li s-ar putea pregăti o *vacanță activă și atractivă*, cu activități relaxante și ademenitoare. *Portofoliul*, conceput cu generozitate pentru oaspeții pensiunii, *ar propune preocupări diverse*: călărit cu călăuză pe cărările muntelui, poate chiar pe urmele “crăișorului”, a lui Avram Iancu, ce a “rătăcit” de unul singur, călare pe cal după eșecul revoluției, plimbări cu căruța, pe sub codrii de cetină, drumeții montane de orientare, culesul fructelor de pădure sau al ciupercilor comestibile la a căror preparare ar putea participa musafirii înșiși, să se îmbete de aroma și “izul” lor proaspăt, curs de înot în lac pentru copii, printr-o amenajare adecvată, cursuri de supraviețuire în natură, plimbări cu barca și pescuit pe lac, povești de istorie locală, depănate la focul de tabără de vreun descendent al moșilor din sat, inițiere în țesut la război, deprinderea cioplitului în lemn etc.

Orășenii care aleg satul românesc pot descoperi tradițiile și obiceiurile locale: îngrijirea animalelor de povară/ curte, cositul ierbii, “horile” locului, portul și jocurile de sărbătoare. Vom asocia specificului gastronomic cu mâncăruri grase dar foarte gustoase, tocănițe variate, grătar de vânat, plăcinte ardelenesti cu brânză, cozonaci dolofani și rumeniți pe vatră etc.

Turiști din toate regiunile țării vin și acum să petreacă o vacanță la aer “tare” în această zonă liniștită și curată de munte. Întrucât oferta de cazare în sat nu este diversificată, *sunt sigur că pensiunea va beneficia de un număr satisfăcător de oaspeți pentru a putea obține profitul dorit.*

Generația tânără, cutezanța ei, are forța de a revoluționa conceptul de ospitalitate de care depinde succesul industriei de turism românesc. *Sunt convins că afacerile de succes ale tinerilor vor impune atracțiile turistice ca real brand național și vor putea schimba viața românilor.* Prognosele în domeniu sunt încurajatoare. În anii ce vin, turismul românesc va câștiga încet, dar sigur, pariul și va contribui tot mai semnificativ la PIB-ul țării.

Iar simpla participare ipotetică la acest proiect național, mă face deja să mă simt mai confortabil pentru că proiecțiile satisfac, de această dată, propriile așteptări !